Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Septembrie 2013
Se distribuie gratuit
Nr. 127

„...pentru că
veți dobîndi,
ca sfîrșit al
credinței voastre,
mîntuirea
sufletelor voastre."
1 Petru 1:9

Editorial

Firul cu plumb în educația creștină

de Paul Șerban

Astăzi, mai mult ca oricând, pot conviețui idei antagonice în virtutea pluralismului cât și a relativismului accentuat de spiritul integrării celor ce-și exprimă drepturile.

În acest context, care este busola educatorului creștin? După ce criterii ne putem orienta pentru a avea siguranța reușitei? Ce viitor mai are școala când informația este la dispoziția tuturor? Rolul profesorului mai poate garanta un impact în viața elevului, sau respectul pentru autoritate? Cine poate spune dacă vor mai fi creștini? Deși nu sunt întrebări ușoare, poate o fereastră prin care trebuie să privim este „întoarcerea la origini". Cum a fost educația la început? Cine erau educatorii?

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

Poveste de viață - pag. 3
Post vacant - pag. 4
A murit „Bunul Simț"! - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
Suspendat pe faleză - pag.16

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Oricare ar fi sugestiile pentru o dezvoltare a filozofiei educației, bine ar fi să fie privite prin această fereastră!

În primul rând, baza educației creștine trebuie să fie dragostea. Părinții și apoi profesorii trebuie să fie devotați chemării, să poată să învețe prin influență, așa încât copilul să se dăruiască lui Dumnezeu pentru a deveni un bun urmaș al lui Isus.

Apoi educația trebuie privită holistic. În vechiul sistem educația însemna instruire. Dar educația adevărată se face tot timpul, nu doar încadrată într-un program. Educația va continua și în veșnicie cu Marele Profesor. Profesorul este la rândul său elev, dar mai mult, el este supus exigențelor consecvenței, el trebuie să dovedească în practică ceea ce predă, să fie loial cu sine însuși.

Același lucru trebuie să se petreacă și în viața elevului. O dezvoltare holistică respectă toate dimensiunile, omul fiind privit ca întreg. Trebuie urmărită dezvoltarea fizică, (însușirea principiilor de sănătate), apoi cea intelectuală, iar la timpul potrivit cea spirituală. Toate acestea duc la formarea unui caracter echilibrat.

O educație orientată spre slujirea semenilor.

De cele mai multe ori, cu cât s-a investit mai mult în educație, cu atât omul avea impresia că poate stăpâni aproape totul. Dar aceasta nu este educația adevărată. O persoană cu adevărat educată este aceea care realizează cât de puțin știe de fapt; este cea care vede extraordinara varietate de opțiuni care i se oferă în procesul învățării și înțelegerii. O persoană cu adevărat educată este aceea care este umilă și smerită cu privire la cunoștințele ei și care recunoaște cât de multe mai are de învățat. În același timp este gata pentru a servi semenilor.

Adevărata sursă a educației este Dumnezeu.

Tot ce este frumos, tot ce s-a descoperit prin marii oameni este de la Dumnezeu. Astfel, cine vrea o educație autentică, trebuie să-L cunoască pe Dumnezeu. Metoda folosită este dezvoltarea relației cu Dumnezeu. De asemenea, copiii trebuie să învețe să comunice eficient, atât între ei, cât și cu părinții lor. Astăzi asistăm la dezvoltarea tehnologiei de comunicare, putem vorbi cu ușurință la distanță, dar nu putem privi pe vecinul de lângă noi pentru a ne bucura de o comunicare deplină.

Lumea noastră a devenit ”virtuală”, iar educația trebuie să dea replica ”practică”. Nu este suficient să fii instruit într-un anume domeniu, este nevoie să ai dezvoltate abilități practice. Legile naturii, care pot fi învățate prin grădinărit, sunt aceleași și în plan spiritual. Copiii au nevoie de principii solide pentru viață, căci au nevoie să ajungă la independență. Multe lecții importante pot fi integrate în diverse activități din care copiii pot învăța prin aluzie, implicit lecții spirituale. Aceste activități au și marele rol de ancorare în realitate.

Tot natura ne învață că simplitatea are farmecul ei distinct. Astfel, când vorbim de Curriculum, nimic mai simplu - Biblia și natura. Dumnezeu este consecvent, El are metode care pot fi recunoscute ușor.

Educația creștină trebuie să fie personalizată. Este nevoie de o particularizare a metodelor.

Educația să urmărească excelența.

Dumnezeu așteaptă de la copiii Săi să fie cei mai influenți, ”sarea pământului” ca un dezinfectant moral.

Educația este permanentă.

Ea este practică și dacă nu ar fi fost căderea în păcat ea ar fi fost permanentă, dar cu atât mai mult trebuie acum, în contextul păcatului, pentru refacerea omului. Toată veșnicia ne va invita continuu la cercetare riguroasă, plină de pasiune.

Înainte de încheiere se poate pune întrebarea: ce ar folosi cuiva să cunoască toate cele de mai sus dacă nu ar include și marea provocare... restabilirea chipului lui Dumnezeu?

Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă educația lui nu a condus la scopul final al educației, care este restabilirea chipului lui Dumnezeu în ființa umană. Astfel studentul va deveni un cetățean responsabil pentru lumea aceasta dar și pentru cea viitoare. Profesorul privește întregul proces al educării prin prisma răscumpărării, având viziunea marii lupte dintre adevăr și minciună.

De aceea rămâne o singură provocare pentru educație... verificarea prin ”firul cu plumb” din cartea lui Amos: „Domnul mi-a zis: ce vezi Amos? Eu am răspuns: o cumpănă. Domnul a zis: iată, voi pune cumpăna în mijlocul poporului meu...„ (Amos 7,8).

-sfârșit-

Poveste de viață

Bucur Alexandru - Constanța

Mă numesc Bucur Alexandru, am 26 de ani, ochi căprui, păr șaten și 1,75 m. înălțime. Locuiesc în Constanța.

Fac parte dintr-o familie cu 5 frați, eu fiind cel mai mic. Sunt din Gemeni. Sunt o persoană cu dizabilități locomotorii.

La 7 luni m-am intoxicat cu fumul emanat de lumânările care îmi făceau lumină în cameră, am răcit și am făcut o convulsie puternică (mai exact m-am zbătut ca un pui 5 ore în șir) fără ca cineva să facă ceva.

Am făcut recuperare, dar la 10 ani viața mea a luat o întorsatură ciudată, începusem să-mi împing scaunul cu rotile pe holul apartamentului unde locuiam.

Eram înscris la o fundație, internat 5 zile pe săptămână, iar la această fundație se făcea mâncarea numai cu conserve care aveau termenul de valabilitate depășit. Acestea mi-au provocat, printre altele, și o hemoragie internă și mi-am pierdut și puținul acela de putere pe care îl aveam până atunci.

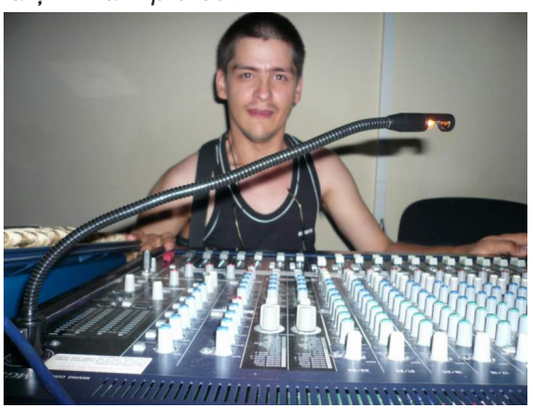

Îmi amintesc și acum că eram foarte grav bolnav... o lună de zile am vomat sânge în fiecare zi, până și-au dat seama doctorii ce am, iar fratele meu cel mare era student în Baia Mare și când a auzit că sunt foarte grav a venit cu primul tren în Constanța să mă vadă, atunci eu am început să plâng și i-am spus de cât timp sunt în reanimare.

Mama nu a venit niciodată să mă vadă, dar nu era așa… Mama venea în fiecare zi și stătea ore în șir, rugându-se și stătea de vorbă cu mine, chiar dacă eram sedat mai tot timpul și normal că nu aveam cum să o văd....

Cu toate astea sunt un băiat sincer, sensibil și foarte comunicativ, în ciuda stării mele de sănătate.

Uneori îmi doresc atât de mult să mă fi născut într-un corp care să mă asculte! De multe ori mă întreb: Ce aș fi făcut dacă aș fi fost sănătos? Pe unde m-aș fi plimbat? Cu ce fel de persoane aș fi umblat? Aș fi fost fițos așa cum sunt majoritatea băieților din ziua de azi? Oare aș fi gândit tot la fel ca acum? Ce temperament aș fi avut? Care ar fi fost limitările mele? Care ar fi fost pasiunile mele?...

Sunt sigur că aș fi gândit la fel ca acum, deoarece cu siguranță aș fi avut altă viață și nu m-aș fi bucurat de ea, așa cum m-aș bucura dacă acum mi s-ar oferi șansa de a nu a avea nici un handicap fizic.

Sunt sigur că nu aș stat locului nici-o clipă, m-aș duce în toate locurile la care visez să mă duc.

Numai eu știu când eram mic, de câte ori visam că alergam ca toți copii, că mă prindeam cu ei în jocurile lor de copiii, că făceam chiar și unele năzbâtii....

Acum visez... visez cu ochii deschiși că sunt sănătos fizic și că am o altă viață; • viață în care fac tot ce îmi doresc, în care fac tot ce face un băiat de vârsta mea: să mă duc în cluburi cu prietenii, să mă duc la mare sau la munte oricând vreau, aș fi privit răsăritul de multe ori, m-aș fi plimbat pe faleză, aș fi escaladat munții, să am viața la picioare și că fac tot ce îmi poftește inima, într-un cuvânt... să simt că sunt indepedent.

Știu... voi visa toată viața la lucrurile pe care le-aș fi făcut dacă nu aș fi avut acest handicap, iar aceste vise nu vor înceta niciodată.

Poate... unele lucruri la care visez o să devină realitate, dar e atât de greu să încerci să le realizezi și să nu crezi că ești făcut doar să pierzi...

Mă gândesc că, într-un fel, sunt norocos că sunt așa de la 7 luni, decât să mă fi lovit vreo nenorocire mai târziu, când aș fi fost indepedent fizic și apoi să devin depedent de cei din jur. Cu siguranță mi-ar fi fost îngrozitor de greu să accept situația.

Îi admir enorm de mult pe cei care au puterea de a merge mai departe când li se întâmplă astfel de lucruri.

Îmi amintesc când eram mic și când am realizat că nu sunt la fel ca toți ceilalți, nu mă simțeam deloc bine atunci când mă priveau ceilalți, simțeam că se uită ca la ceva anormal, sau că se uită cu milă... simțeam compasiunea din privirile lor, uneori le citeam gândurile de curiozitate a ceea ce vedeau...

Într-un timp uram să ies pe afară, dar pe măsură ce am crescut am început să îi înțeleg și să trec mai ușor peste privirile lor și poate că unii dintre ei o făceau fără să vrea, probabil că așa priveam și eu dacă aș fi fost în locul lor....

De când mă știu am trecut și trec prin multe fiind într-un scaun cu rotile, dar nu-mi pierd speranța la zile mai bune, așa că în încheiere îi îndemn pe cititorii revistei să creadă în dorințele lor și să nu se dea bătuți niciodată. Dumnezeu are grijă de copiii Lui.

-sfârșit-

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Post vacant

Daniel Chirileanu

De cele mai multe ori noi participăm la castinguri pentru roluri principale, faimoase, vizibile și cu reprezentații pe cele mai mari scene ale societății. Unde reperăm o scenă (indiferent că este în societate, în biserică, în familie sau chiar în fața lui Dumnezeu), noi ne înscriem la primirea unui rol principal. Dorința de a juca doar în astfel de roluri ne face incapabili de a identifica posibilitățile și chemările și nevoia. Teama de a ne strica portofoliul, ne face atât de precauți și rezervați în a relaționa cu ceilalți încât devenim niște judecători foarte aspri, fanatici chiar cu greșelile ori slăbiciunile celorlalți.

De teama ca un eventual eșec al cuiva să nu devină asociat cu numele meu, nu vreau să am de a face cu cineva care nu prezintă încredere de sută la sută; de teama ca lipsa de performanță a cuiva să nu devină pată pe dosarul meu, nu sunt dispus să fac echipă cu ceilalți.

Așa se ajunge de la familie la colocatari; așa se trece de la colegi la împreună angajați; așa devenim din copii ai lui Dumnezeu, rivali fanatici ori liberali.

Tot mai greu ne așezăm la schimb reputația și starea de confort actual cu efortul de a ridica pe cineva căzut ori cu suportul cuiva care abia învață să păşească.

...

Nu-i puțin lucru să fii în umbra anonimatului și a nespectaculosului și, doar atunci când Dumnezeu are nevoie, să apari pentru câteva secunde în lumina reflectoarelor, pentru ca după ce ai permis să fii soluție în Mâna lui Dumnezeu, să te cufunzi discret în lumea modestiei și devotamentului.

De fapt, viața noastră este compusă din momente banale, foarte multe, și câteva clipe astrale, doar câteva. Poate că cea mai gravă pierdere, în acest context, ar fi aceea de a rata și puținele ocazii în care timpul se transformă în aur și nu în lut. Cu adevărat regretabil ar fi ca Dumnezeu să se uite după mine, iar eu să nu observ că mă caută, că a găsit ceva unic, important, care să ofere un rost înalt existenței mele.

Cândva un tânăr teolog, cu personalitate extrem de puternică și cu reale înclinații spre extremism religios se pregătea să ia locul lui Dumnezeu (pe care pretindea că îl apără). A avut o întâlnire determinantă chiar cu Acela al cărui apărător se autoînvestise. Avea să afle, stând față în față cu Mântuitorul, că de fapt el nu era la acel moment decât un tânăr dornic de afirmare, în căutarea acelui ceva care să îl propulseze direct în plutonul nominalizărilor, și că gândurile de exterminare a creștinilor erau direct îndreptate împotriva lui Dumnezeu.

Saul din Tars (Pavel, așa cum preferăm să îi spunem, de cele mai multe ori) a fost profund marcat de întâlnirea cu Mântuitorul său și a decis repoziționarea pe o cale deschisă chiar de Acesta.

Însă, lucrurile sunt în astfel de cazuri foarte complexe și dificile. Calea pe care trebuia să pornească era deja sub tălpile altor mergători; teologia care trebuia înțeleasă și propovăduită era deja dezbătută și aproape știută de unii care o aflaseră mai devreme; corpul apostolic din care trebuia să facă parte părea a fi deja complet, format, închis (cel puțin față de un prigonitor).

Nu era ușor deloc pentru un ”cineva” devenit ”nimeni” să răzbată prin zidul de precauție, reținere, teamă, complexe și prejudecăți, și să obțină un loc în echipa de start a creștinismului.

Atunci a apărut el, Barnaba, care și-a riscat reputația și bruma de respect obținută cu greu și a deschis ușile unui club închis, către un abia convertit cu grave probleme de capacitate (aproape orb; neiniţiat și necunoscător al adevărului) și posibil spion infiltrat de armata celui rău.

Ce risc și ce noblețe! Câtă lumină la orizontul acestui om al lui Dumnezeu numit Barnaba.

El este cheia de care se folosește Dumnezeu pentru a deschide bariera din calea celui mai remarcabil apostol. Se putea și fără Barnaba? Probabil că da, însă este în mod foarte clar că totul ar fi fost nemăsurat mai greu.

Acest om providențial își asumă aproape ritmic riscul materializării planului lui Dumnezeu.

Pavel are nevoie nu doar de introducere și recomandare, ci duce lipsă de un partener de misiune și de un mentor. Barnaba acceptă să fie acel coechipier. Nici nu trebuie să facem eforturi mari pentru a intui compătimirea și reținerile din partea celorlalți. Probabil au fost avertismente, probabil au fost și alte propuneri, probabil că au fost și împotriviri. Dar Barnaba a înțeles: Dumnezeu vrea ca el să-și asume un nou risc, riscul de a eșua, riscul de a fi trădat și chiar rănit de rău-famatul personaj devenit ucenic. Nu era puțin de purtat pe umeri când orice act de răzgândire sau de independență s-ar fi manifestat din partea lui Pavel. Însă Barnaba, pare că nu are pe masă o asemenea carte, el mânuia un pachet oferit de Însuși Dumnezeu, considera totul un câștig.

Al treilea risc pe care Barnaba și-l asumă este acela ca străinul necunoscut să devină mai celebru decât el, chiar în rândul bisericii la formarea căreia Barnaba contribuise fără rezerve. Cât de probabil era ca omul ce a introdus cu recomandări și garanții personale pe un neștiut să devină mai puțin cunoscut și important decât acesta din urmă! Era aproape palpabilă această perspectivă, și totuși Barnaba alege să nu facă din ea un pretext pentru a nu răspunde așteptării lui Dumnezeu de la el.

Al patrulea risc: un tânăr capabil și atașat trece printr-o serie de eșecuri. Ioan Marcu dezamăgește prin

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

instabilitate și prin comportament de adolescent imprevizibil. Cântărit după standardul lui Pavel, ratează convocarea în echipa următoarei misiuni. Un eșec provocat de el, îi aduce lui Ioan Marcu, aproape eliminarea din turneul misionar ce tocmai urma să înceapă. Pavel nu acordă circumstanțe; el nu vrea să riște succesul și eficiența următoarei călătorii. Barnaba însă o face iar: el își asumă riscul împărtășirii unui posibil eșec sau, și mai rău, a unui posibil abandon pe traseu. El decide (nu fără împotrivire din partea altora) că un tânăr care a greșit mai poate primi o a doua șansă în mod real. Își reconfigurează parametrii, așteptările, performanța potrivit cu noul coechipier. Putea să nu meargă și atunci ar fi fost protejat, însă Barnaba își asumă riscul colaborării și al susținerii fără rezervă.

Nu este o întâmplare că acest om, de un caracter ales, apare la momente de răscruce în viața unora care, cel puțin la prima vedere, sunt demni de ocolit și nu merită încredere. Se pare că avem de-a face cu un mod de viață. Fie el caută astfel de situații, ceea ce este puțin probabil, fie situațiile îl caută pe el. În orice caz, Barnaba este, din câte se vede, dotat cu un simț fanatastic al acestor situații. De fiecare dată când Dumnezeu caută un balsam, o soluție, o influență pozitivă, Barnaba spune "prezent".

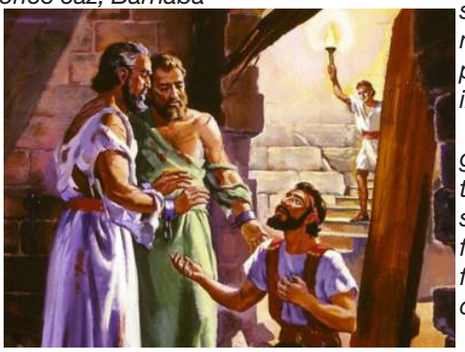

Nu-i puțin lucru să fii în umbra anonimatului și a nespectaculosului și, doar atunci când Dumnezeu are nevoie, să apari pentru câteva secunde în lumina reflectoarelor, pentru ca după ce ai permis să fii soluție în Mâna lui Dumnezeu, să te cufunzi discret în lumea modestiei și devotamentului.

De fapt, viața noastră este compusă din momente banale, foarte multe, și câteva clipe astrale, doar câteva. Poate că cea mai gravă pierdere, în acest context, ar fi aceea de a rata și puținele ocazii în care timpul se transformă în aur și nu în lut. Cu adevărat regretabil ar fi ca Dumnezeu să se uite după mine, iar eu să nu observ că mă caută, că a găsit ceva unic, important, care să ofere un rost înalt existenței mele.

De cele mai multe ori noi participăm la castinguri pentru roluri principale, faimoase, vizibile și cu reprezentații pe cele mai mari scene ale societății. Unde reperăm o scenă (indiferent că este în societate, în biserică, în familie sau chiar în fața lui Dumnezeu), noi ne înscriem la primirea unui rol principal. Dorința de a juca doar în astfel de roluri ne face incapabili de a identifica posibilitățile și chemările și nevoia. Teama de a ne strica portofoliul, ne face atât de precauți și rezervați în a relaționa cu ceilalți încât devenim niște judecători foarte aspri, fanatici chiar cu greșelile ori slăbiciunile celorlalți.

De teama ca un eventual eșec al cuiva să nu devină asociat cu numele meu, nu vreau să am de a face cu cineva care nu prezintă încredere de sută la sută; de teama ca lipsa de performanță a cuiva să nu devină pată pe dosarul meu, nu sunt dispus să fac echipă cu ceilalți.

Așa se ajunge de la familie la colocatari; așa se trece de la colegi la împreună angajați; așa devenim din copii ai lui Dumnezeu, rivali fanatici ori liberali.

Tot mai greu ne așezăm la schimb reputația și starea de confort actual cu efortul de a ridica pe cineva căzut ori cu suportul cuiva care abia învață să pășească.

Cât de diferită ar fi această lume dacă s-ar multiplica tipul "Barnaba"! Cum ar fi dacă acest caracter ar deveni o marcă la modă? În mod sigur ne-am teme mai puțin; cu siguranță am rivaliza mult mai puțin cu ceilalți și nu i-am mai percepe ca pe niște concurenți. Cât de bine ar fi exprimat caracterul lui Dumnezeu în ceva mai mult decât cuvinte! Cei ce au cazier, ar putea spera să fie reintegrați; cei ce au ratat ar putea visa la o întoarcere în echipă; cei păcătoși ar îndrăzni să privească iertarea și cei orientați greșit și-ar putea reconsidera poziția. Dumnezeu are nevoie de eroi și genii, însă la fel de mare (poate chiar mai mare) nevoie are de modestia celor ce acceptă în piesa Lui, rolul secundar. Fiecare rol principal pe care Dumnezeu vrea să-l ofere cuiva, presupune, trebuie susținut de cei care acceptă rolul din umbră. Mai multă nevoie are Dumnezeu de cei ce știu să rămână în umbră decât de cei care vor să strălucească. Mai vizibil devine Dumnezeu în viața celor ce nu se expun pe ei înșiși decât în viața celor ce impresionează mulțimea.

Pentru ca un Pavel să devină genial, celebru, este nevoie obligatoriu de Barnaba. "dacă reușești fără să fi suferit, este clar că altcineva a făcut-o; dacă suferi fără să reușești, fii fericit că cineva are să reușească datorită ție."

În "afacerea" lui Dumnezeu, contabilitatea se ține altfel. Contează cât ai cheltuit, cât ai dat, cât ai contribuit și nu cât ai economisit, cât ai câștigat și cât ai primit la schimb. Profit, în înțelesul lui Dumnezeu, înseamnă atunci când investești cât mai mult și câștigi fără ca cineva să piardă ori să fie pierdut. La El nu este clasament ci chemare: nu există învinși ci doar campioni.

Dacă am vedea astfel lucrurile, nu am mai tăia calea celorlalți, nu ne-am mai ocoli, nu ne-am mai ignora și nu ne-am mai ține la distanță cu teama poverilor.

O lume de Barnaba, nu ar mai avea nevoie de Pavel. Prezența lui Barnaba ar ușura reabilitarea celor ce ratează.

Nu-i ușor să accepți. Nu-i simplu să-ți asumi riscul. Nu-i deloc ieftin sau gratis să reabilitezi și este extrem de costisitor să acorzi a doua șansă. Numai legătura strânsă cu Dumnezeu face în stare pe cineva să-și asume riscul transformării într-o unealtă a Planurilor Sale. Nu prin exercițiu; ar dura la nesfârșit antrenamentul. Nu prin decizii filmate și postate pe wall; ar fi prea fals și superficial. Ci prin modestia rugăciunii care decide că Dumnezeu poate totul în toți.

Așadar, pe grila de angajări, în intreprinderea lui Dumnezeu, un post liber: Barnaba. Se acceptă și necalificați.

-sfârșit-

A murit „Bunul Simț”!

Azi plângem moartea prietenului nostru drag, “Bunul Simț” care a existat între noi timp de mulți ani .

Nici o ştiință exactă nu ştie câți ani avea, întrucât datele despre naşterea lui, s-au pierdut de mult în prăpastiile birocrației.

Se va reaminti pentru a şti să cultivi lecții atât de valoroase ca :

- trebuie să munceşti, ca să poți avea un acoperiş propriu deasupra capului ;

- că e nevoie să citeşti în fiecare zi un pic;

- a recunoaşte valoarea frazelor precum: “viața nu este dreaptă întotdeauna” şi “poate că eu am fost vinovatul“.

Bunul Simț a trăit sub consemnări simple şi eficace (nu cheltui mai mult decât câştigi), şi strategii înrudite de încredere (adulții sunt responsabili, nu copiii).

Sănătatea lui a început să se deterioreze rapid când s-au aplicat reguli bine intenționate dar ineficace: informații referitoare la un copil de şase ani acuzat de abuz sexual pentrucă a dat un sărut unei colege de clasă; adolescenți care ar fi trebuit să plece la alt colegiu pentrucă ar fi denunțat un coleg distribuitor de droguri şi o profesoară concediată pentrucă a mustrat un elev indisciplinat, numai pentru că a făcut să-i înrăutățească condiția ei.

Bunul Simț a pierdut teren când părinții au atacat profesorii, numai pentru că au făcut munca în care ei au eşuat: să disciplineze copiii lor needucați.

Bunul Simț a pierdut dorința de a trăi, când cele 10 Porunci s-au convertit în material rizibil, anumite biserici în magazine şi criminalii au început să primească un tratament mai bun decât victimile lor.

Pentru Bunul Simț a fost o lovitură puternică atunci când cineva nu se mai putea apăra de un hoț în propria sa casă, dar hoțul putea să ne reclame pentru agresiune; şi că dacă un polițist omora un hoț, inclusiv dacă acesta era înarmat, să fie imediat investigat pentru exces de apărare, când nu era acuzat de pungaş.

Şi, foarte multe alte cazuri din viața noastră pământească.

Moartea Bunului Simț a fost precedată de cea a părinților săi, Dreptatea şi Increderea; cea a soției sale, Discreția; cea a fiicei sale, Responsabilitatea; şi cea a fiului său, Raționamentul.

Le supraviețuiesc cei trei frați vitregi:
“Imi cunosc Drepturile Mele”,
“Celălalt este Vinovatul” şi
“Sunt o Victimă a Societății”.

Nu a fost multă lume la funerariile lui pentru că foarte puțini au aflat că murise.

Dacă ți-l mai aminteşti încă, onorează-l făcând cunoscut acest text tuturor oamenilor buni care l-au cunoscut şi valorat.

In caz contrar, alătură-te majorității şi nu face nimic ...

-sfârşit-

Trimisă de Cozma Ozana

Mica enciclopedie de sănătate - E bine să stim

Inima - pompa vie a trupului și sufletului (I)

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

E bine să știi…

Inima, un organ la fel de esențial ca stomacul sau creierul, este în centrul atenției noastre cu această ocazie. Vom înțelege mai bine importanța acestui organ, descoperind curiozități, și înțelegând structura ei. De asemenea ne vom completa cunoștințele cu sfaturi practice de îngrijire a ei.

Știați că...

- bătăile inimii încep în embrion la circa trei săptămâni de la concepere pentru a nu se mai opri de-a lungul întregii vieți a individului? Acest fapt ar trebui să ne conștientizeze de importanța apărării vieții fătului înainte de naștere!

- mușchiul nu se odihnește decât pentru o fracțiune de secundă între bătăi? Întârzierea bătăilor sau accelerarea lor duc la dereglări în funcționarea întregului organism.

- într-o picătură de sânge se află aproximativ 5 milioane de globule roșii, 5.000-10.000 globule albe și 200.000-300.000 trombocite?

- globulele roșii numite și eritrocite, sunt celulele care pătrund în cele mai mici vase ale corpului uman și le duc hrană? Fiecare globulă roșie poartă 300 milioane de molecule de hemoglobină și fiecare dintre aceste molecule poartă după ele 4 perechi de atomi de oxigen. Din cauza eforturilor și uzurii media lor de viață este de 120 de zile. Cu fiecare ticăit de ceas mor 3 milioane de globule roșii. În scurta lor viață ele duc mai multe de 3 cvadrilioane de molecule de oxigen în țesuturile corpului.

- Toate vasele sanguine puse cap la cap ar avea o lungime de peste 96.000 de kilometri? Circumferința Pământului la Ecuator este de numai 40.075 de kilometri.

- Plămânul stâng este puțin mai mic decât cel drept fiindcă trebuie să facă loc în cavitatea toracică pentru inimă?

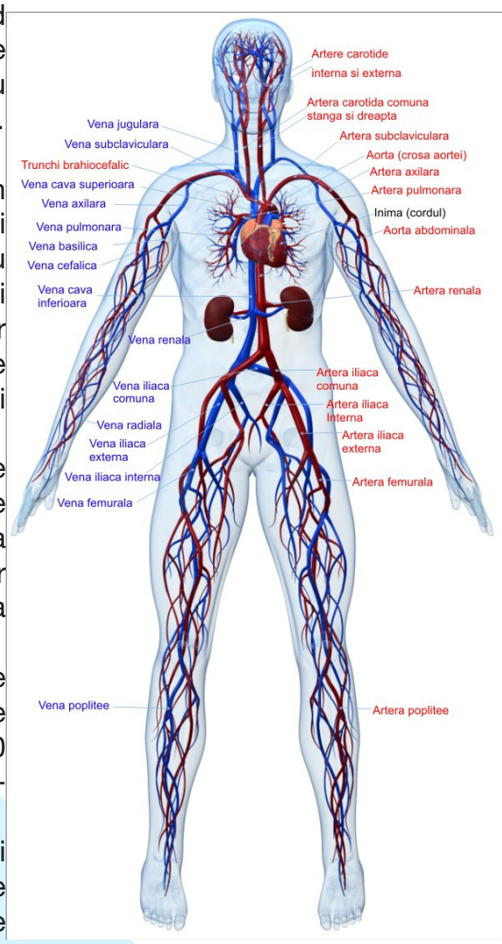

- Chiar și când stăm pe loc, mușchiul inimii lucrează la fel de intens ca mușchii de la picioarele unui alergător de viteză?

- Sângele este format din apă în proportie de 78%? De aceea este foarte importantă hidratarea corespunzătoare… cu apă, nu cu alte băuturi (care spre surprinderea noastră sunt scanate de organism ca fiind hrană, nu lichid).

- Sursa bătăilor inimii este inima însăși, iar nu creierul? Atunci când se efectuează un transplant de inimă, aceasta nu poate fi conectată cu creierul. Inima bate de la sine - o întrebare retorică se poate ridica de aici - oare Cine dă primul impuls inimii în cazul unui făt?

Inima - mecanism apărut la întâmplare… sau nu?

Inima este motorul care activează sângele în tot corpul. Folosind vasele de sânge, inima asigură distribuirea permanentă a oxigenului și a substanțelor hrănitoare și elimină dioxidul de carbon și alte produse reziduale. Energia necesară funcționării inimii este asigurată de acizii grași, doar 20% din energie este asigurată de glucoză.

În condiții de efort, inima răspunde prin creșterea consumului de energie (și a consumului de oxigen) și stimularea sintezei de proteine.

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

Inima noastră are forma unei pere de mărimea unui pumn închis și este situată în partea de mijloc a pieptului, la circa patru sau cinci centimetri distanță de mediana toracelui.

Este formată din patru camere, două superioare (atriul drept și stâng) și 2 inferioare (ventriculul drept și stâng). Cele două camere superioare sunt camerele de primire a sângelui adus de vene din corp și plămâni. Am putea spune că aici sunt birourile de primire și reciclare a oxigenului și substanțelor hrănitoare ale sângelui pentru plămâni și întregul corp. Ventriculul stâng și drept, au rolul unor pompe puternice. Partea dreaptă și cea stângă a inimii sunt separate una de cealaltă printr-un perete de țesut (sept interventricular). Fiecare pompează sângele printr-un circuit separat de vase: dreapta împinge sângele sărac în oxigen către plămâni (circulația mică), în timp ce stânga îl distribuie pe cel bogat în oxigen în corp (circulația mare). Sângele care se întoarce din organism a cedat mare parte din oxigen și s-a încărcat cu dioxid de carbon din țesuturi. Acesta este colectat de două vene mari, vena cavă superioară și vena cavă inferioară, care se varsă în atriul drept al inimii.

”Fiecare inimă are podul ei cu vechituri, pe care nu se îndură să le arunce niciodată, dar le scutură din când în când”
Tudor Mușatescu

De aici sângele trece în ventriculul drept care îl va pompa prin artera pulmonară către plămâni, unde se va reîncărca cu oxigen și va elimina dioxidul de carbon. Sângele, bogat acum în oxigen, se întoarce la inimă prin arterele pulmonare care se varsă în atriul stâng. De aici trece în ventriculul stâng, unde va fi pompat prin aortă, cea mai mare arteră a corpului. Artere mai mici care se ramifică din aortă distribuie sângele către diferite părți ale organismului.

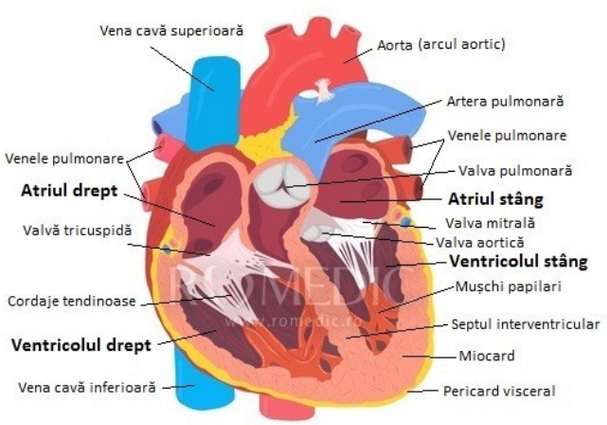

Patru valve interioare împiedică alunecarea inversă a sângelui. Ele se deschid ușor în direcția curgerii sângelui și se închid când acesta împinge în sens invers.

Inima este un mecanism natural uimitor, care ne face să ne gândim că acesta nu putea apărea la întâmplare...

Funcțiile inimii

Sarcinile inimii sunt mult mai complexe decât simpla pompare a sângelui de-a lungul vieții. Ea se ocupă de menținerea transportului hranei până la cele mai îndepărtate și firave vase din corp.

Ea trebuie să fie de asemenea capabilă să răspundă schimbărilor în necesarul de oxigen al organismului. Inima lucrează altfel în timpul somnului decât în timpul unei curse de cinci kilometri. Mai mult, împreună cu sistemul circulator, poate răspunde aproape instantaneu schimbărilor rapide: când o persoană se ridică sau se culcă la pământ, sau când se află în fața unui pericol. Presiunea sângelui unei persoane poate crește pentru perioade scurte în momente de stres sau în prezența unor emoții puternice. Prelungirea acestor perioade sau repetarea lor constantă (hipertensiunea), poate crește expunerea unei persoane la atacuri de cord, infarcturi, și afecțiuni ale inimii și ale rinichilor.

La un adult, frecvența cardiacă la repaus este de circa 70 de bătăi pe minut. Totuși, inima poate să bată și de trei ori mai repede - peste 200 de bătăi pe minut - când persoana depune un efort fizic mărit. Persoanele tinere au o frecvență cardiacă mai rapidă decât a adulților: de circa 120 de bătăi pe minut la sugari și 90 la copiii de 10 ani. Spre deosebire, mulți atleți au adesea frecvența cardiacă mai scăzută deoarece antrenamentul fizic face inima mai puternică și permite acesteia să pompeze aceeași cantitate de sânge cu mai puține contracții. La repaus, frecvența cardiacă a unui atlet poate să scadă până la 40-60 de bătăi pe minut.

Ar lua multă vreme să studiem întreaga construcție a inimii, însă ne rezumăm la ceea ce am scris mai sus.

Privind la complexitatea inimii, nu putem decât să ne minunăm și să recunoaștem că această “pompă vie” poartă amprenta unei Minți Inteligente care a gândit-o și proiectat-o pentru funcționare.

-va urma-

...::: Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” :::...

Ridică-te și umblă... dar spre ce? (VII)

„Dincolo de nori” - o poveste a speranței

GEORGE UBA - președinte
asociația „Ridică-te și umblă”

Am așteptat cu nerăbdare să plec pentru prima oară într-o aventură atât de imprevizibilă. Aventura se chema ”Băile Felix” și era organizată de școală pe când eram în clasa a VI-a. Acolo ne aștepta o piscină cu apă termală unde puteai să stai cât vrei, dacă nu vroiai să ții cont de mesele zilei. Și călătoria cu trenul era o surpriză prin însăși faptul că era o distanță mare, cu multe peisaje și reliefuri. Era ca și când tăiai o felie mare din geografia țării. A fost de fapt un mare cadou pe care nu aveai cum să-l refuzi. În cele cinci zile am băgat în minte și în inimă bagaje mari de cunoștințe și trăiri.

M-am întors acasă parcă mai matur. Părinții m-au descusut să afle ce-am făcut în acele ținuturi de basm. ”Te-ai mai duce?”, m-au întrebat ei. Ce credeți că am răspuns? Cred că bănuiți. Dar o să greșiți răspunsul. Le-am zis: ”Nu!” ”De ce?”, au sărit ei, în același timp cu întrebarea. ”E treaba mea”, le-am ascuns eu răspunsul. Mama, pricepută în a scoate motivul refuzului meu de a mai merge, m-a prins la colțul mărturisirii și mi-a scos răspunsul. ”Știi ce, am fost cam singur. Nimeni nu vorbea cu mine. Băieții aveau găștile lor, iar cu fetele eu nu prea mă împac. A fost frumos, dar cam amar”, i-am zis mamei. Un mare motiv pentru a opri în loc o mare experiență.

O aventură repetată – dar puțin altfel

Stupini 2013. Sfârșitul lui august. O tabără pentru persoanele cu abilități de a crea relații mari și de neuitat. O tabără pentru aproape o sută de persoane cu dizabilități organizată de Asociația ”Ridică-te și umblă”. O aventură pentru persoane vechi și noi într-o înfrățire a bucuriei de a fi împreună.

Stupinii, deși nu excelează în condiții de lux, este primitor în modestia lui și are condiții pentru mai mulți doritori de tabără, unde natura, aerul, spațiul și hrana sunt oferite cu generozitate de Creator și slujitorii Lui.

Ce noutăți ne-a adus tabăra din acest an? Oameni noi și cu experiențe de viață ce ne-au îmbogățit și pe noi. Cântec din belșug, invitați speciali, seminarii cu esență, mai multe excursii, comunicare mai bogată și un program special în fața a peste o sută de suflete, impresionate de punctele pline de forță susținute de persoanele cu dizabilități. Ședințele de masaj, oferite constant, au adus binecuvântări simțite pe trupurile voluntarilor și a celor care doreau puțină alinare. Vizita lui Ionică, un vechi organizator de tabere, ne-a audus o perspectivă de colaborare și prietenie. Băieții de la Constanța ne-au impresionat prin sinceritatea lor și prin bucuria de a fi mereu gata să ajute în orice chemare. Devoționalele scurte și pline de semnificație ne-au adus mai aproape de Dumnezeu.

Lecții

În primul rând unitatea membrilor asociației a fost încercată și mult ridicată cu legături ce ne-au ancorat în relații de prietenie și de suflet pline de căldură.

În al doilea rând ne-a definit o disciplină care rezidă din respectul pe care îl datorăm unii altora. Bucuria între noi și frumos exprimată a molipsit pe toți cei din campus.

Un alt mod de a ne cunoaște a fost comunicarea deschisă și plină de empatie care a legat prietenii și povestiri care nu se vor uita.

O lecție care nu trebuie să lipsească din nici o tabără a fost întâlnirea voluntarilor dis de dimineață sub călăuzirea Cuvântului, după care urma raportarea responsabililor din zona în care erau chemați să vegheze.

Lecția integrării noilor veniți a fost un argument viguros sub care a fost cotată tabăra ca pritenoasă și deschisă oricui.

Spiritul de sacrificiu al voluntarilor a fost iar o ștachetă trecută cu o bucurie a slujirii remarcată de cei care au avut nevoie de asistență și sprijin.

Subiectul taberei: ”Dincolo de nori”, a rămas în inimile noastre ca o expresie a încrederii în Ocrotitorul nostru ceresc, trasându-ne speranță și bucurie de a trăi, chiar legați de limitele fizice ale trupului nostru.

O ultimă lecție rămâne să o constatăm ca o dominantă ce nu poate fi trecută cu vederea: grija cerească arătată în această tabără prin modul în care Dumnezeu ne-a ferit de orice eveniment nedorit.

Dacă veți fi întrebați de către cineva cu privire la dorința de a mai merge în tabără și anul viitor ce ați răspunde?

-va urma-

MI-E INIMA RĂNITĂ

Mi-e inima rănită
Și plină de amar ,
Că ființa mult iubită,
Cu altul este iar.

Să mor acum aș vrea,
Dar Domnul nu mă lasă,
Că inima rănită
Va fi din nou frumoasă.

Adio nu îi spun
Că încă o mai iubesc,
Dar va veni o vreme
Când am s-o părăsesc.

Sorinel Vlad
Bumbești-Jiu

SUNT

pentru toți cei ce își lovesc frații
care au o suferință

Sunt disperați bieții de ei
Că nu pot merg, nu pot alerga.
Nu își pot câștiga existența.
Stau în casa părintească.

Cu frățiori și surioare.
Un codru de pâine de îl au.
Între ei și-l dau.
Și își promit laolaltă.
Că va avea grijă,
De cel oropsit de soartă
Viața toată.

Dar promisiunea nu se ține.
Se uită la el, ca la un câine.
Dacă părinții au plecat.
Frații de cel oropsit au uitat.
Îl aruncă din colț în colț

Parcă ar fi un lepros.
Îl mai țin doar așa
Ca să-i ia semnătura,
De-a ceda căsuța
Și așa este bătrânească, vai de ea.
Dar le trebuie la toată lumea.

Se ajunge de îl alungă pe al său frate.
Nu se teme de dreptate.
Nu ai pic de milă de al tău frate
Că este bolnav și nu mai poate

Picioarele nu îl ascultă,
Gura nu are cine să-i ude
Vino Doamne pe pământ,
Să vezi câte nedreptăți sunt
Vino Doamne cu pacea Ta,
Și luminează la frații haini mintea.

Chită Adriana
Răchitoasa (Bacău)

DOAMNE DĂ-MI ARIPI SĂ ZBOR

Doamne dă-mi aripi să zbor
Să ajung la a mea iubită-n zbor
Să-i spun cât de mult o iubesc
Ea e tot ce îmi doresc

S-o țin în brațe mereu
Iar iubirea ei să nu-mi dea pace
S-o țin în brațe, s-o sărut
Of, cât o iubesc de mult!

E un înger pentru mine
Și mereu e lângă mine
E soarele din viața mea
Fără ea eu nu mai pot sta

Doamne, dă-mi aripi să zbor
Să ajung la a mea iubită-n zbor
Să-i spun cât de mult o iubesc
Ea e tot ce îmi doresc.

S-o țin în brațe mereu
Iar iubirea ei să nu-mi dea
Pace nicicând
S-o țin în brațe, s-o sărut
Of cât o iubesc de mult!

E un înger pentru mine
Și mereu e lângă mine
E soarele din viața mea
Fără ea eu nu mai pot sta

Bucur Alexandru
Constanța

LUMINĂ

Dedicată lui
Ganea Constantin
și Doiniței Manolache

Scapără în firul ierbii
Printre mușețel și nalbă
O lumină jucăușă
Sprintenă ca o cadână;
Se strecoară șerpuit
Printre ramurile crude
Ale mărului din fața
Casei mele cea tăcută,
Și se face neștiută
Și prin părul meu stropit
Cu smaraldele din roua
Ce s-au animat grăbite;
- Unde Doamne mi-am pus grebla!
...Uit de ea, arunc și sapa
Și privesc la ea, uimită
La lumina dimineții
Și la casa mea, tăcută.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

ÎNGERUL BUN

Un înger bun coboară în jos
Să vadă ce mai e frumos
Dacă păcatul s-a învins
Dacă ateul s-a convins.

Să ducă vestea la Cel Sfânt
Că totu-i bine pe pământ,
Dar ajungând la păcătos
Nimic nu-i este de folos.

Că oamenii se ceartă rău
Tata cu copilul său,
Mama cu nora nu-i bine
Numai plângeri și suspine.

Frate cu frate nu se ajută
Se ceartă și chiar se luptă
Satana stă între ei
Îi face răi și mai mișei

Și cu idei sofisticate,
Urăște fratele pe frate,
Minciuna e la ea acasă
Credința-i o monedă falsă.

Iubirea nu e pe pământ
Cum a lăsat-o Domnul Sfânt
Îngerul în carnețel
Notează totul cu mult zel

Și duce vestea la Cel Sfânt
Că tot mai rău e pe pământ

Și că creștinii adevărați
Sunt prea puțin considerați
Și că creștinii abia se țin
Prin harul Domnului divin.

Să fie pace pe pământ
Repetă îngerul plângând
Se suie în sus la Dumnezeu
Cu scrisul din carnetul său.

Petrică Lupu
Țigănești Teleorman

SE RIDICĂ POEMUL

Doar eu mai pot pătrunde
în șuvoiul acestei zile,
cu flori de salcâmi
legate în jurul gleznelor,

aplecându-mi ochii
peste buzele albe
ce îngână mâna care
n-a încetat să scrie.

Dorina Magdalena Suciu
Din volumul
„Orhidee în cuib de
zăpadă”

NOI ȘI PĂCATELE NOASTRE

Doamne, de-ar putea să strige păcatele noastre
N-am mai ști unde să ne ascundem, Doamne
N-am mai avea un nume ci multe și urâte
Căci am fi criminali și hoți sau tâlhari
Mișei și bandiți, sau doar clevetitori
Sau mândri și aroganți, zgârciți, bârfitori.
Of, Doamne am fi multe... și toate... păcătoși.
Dar el, păcatul tace și nouă ne convine
Să mergem mai departe și nu ne e rușine
Căci nimeni nu ne știe cât suntem de murdari
Chiar ne mândrim anume, ne place să fim mari
Dar tot noi pierdem astăzi și mâine și poimâine
Păcatul chiar de tace, îi place să se adune
Și să se cuibărească în sufletul murdar
Unde așteaptă clipa să nu mai fie har
Și apoi își arată fața și mulți or să zărească
În omul de afară ce-a stat să cuibărească
Și inima cea plină de țepi și de venin
Va fi pentru vecie amărăciune, chin
Căci vom vedea cetatea ca aurul curat
Și atunci vom recunoaște că am trăit în păcat.

Dinescu Emilia
Valea Stânii (Argeș)

VIAȚA CA O CARTE

Viața omului este ca un roman, ca o carte,
Pe care o scriem cu vorbe, dar și cu fapte,
Iar când o scriem, foarte atenți trebuie să fim,
Căci este o carte pe care noi ne-o trăim.

Odată cu trecerea timpului anii și ei se înmulțesc
Și-odată cu ei dorințele și ele ne sporesc,
Dar totuși trebuie să fim atenți la ce ne dorim
Ca prin vorbe sau fapte pe cei din jur să nu-i jignim.

Copilăria, cel mai frumos capital al vieții este,
Sunt anii cei mai frumoși, parcă sunt o poveste,
De griji, de nevoi, noi atunci suntem lipsiți,
Copilăria - anii din viață cei mai fericiți.

Chiar dacă ajungem majori, copii nu mai suntem,
Față de părinții noștrii tot copii o să rămânem
Și ca pe niște copii toată viața o să ne privească,
Chiar dacă suntem maturi și avem familia noastră.

Tinerețea - și ea un capital al vieții frumos este,
Când poți munci, căci ești tânăr, ești în putere,
Și trebuie să-i ajutăm pe cei din jur, mai ales bătrânii,
Că ei nu mai pot munci, că nu mai sunt tineri.

Bătrânețea este cel mai dureros capitol al vieții
Atunci nu mai ești în putere, nu mai poți munci,
Cei din jurul tău nu vor fi nepăsători, te vor ajuta,
Așa cum și tu ai făcut când erai tânăr cândva.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

MILOSTENIA

dedicată familiei Ivănică: Octavian,
Vali, Ovidiu, Simona și Lavinia

Podoabă aleasă în Eden
Fântână de binefacere
Revarsă pe pământ fericirea,
Credința, bunătatea, mântuirea.

Măreția gloriei lui Dumnezeu
Raiul iubirii aproapelui.
Înmulțești facerea de bine
Candelă aprinsă a faptelor bune.

Poartă spre nemurire,
Tezaurul Duhului Sfânt,
Virtute de har desăvârșită,
Mereu omenia prețuită.

Sădești dragostea către semeni.
Îmbogățești casa lui Hristos.
Biruința luminii sufletului.
Dăruiește roade bogate Tatălui.

În cer izvor nesecat de comorì.
Lucrarea este binecuvântare.
Veșnic porți luminată coroană.
Locuiești cu Sfânta Treime împreună.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

LA GRĂDINIȚĂ

O minune de fetiță
pleacă azi la grădiniță
lucruri minunate să învețe
și s-asculte de povețe.

Pantofiorii ei cei noi
o așteaptă amândoi
jucăriile deodată
spun „la revedere” fată

O sărută și bunicul
și mămica și pisicul
ce minune de fetiță
pleacă azi la grădiniță.

Cidem Narcis Brâslașu
Constanța
Din volumul
„Copilărie fericită”

RUGĂ

Tată Ceresc, din primii zori iar vin ‘naintea Ta
Să-Ți spun tot păsul meu.
Doar Ție Doamne, mereu să mă închin,
Că Tu-mi ești singurul și veșnic Dumnezeu.

Ești Cel ce m-a creat, crescut și ocrotit;
Tu m-ai făcut să fiu ce sunt în viață,
M-ai pedepsit atunci când am greșit
Și m-ai mustrat pe loc, direct în față!

Iartă-mi Tu Doamne tot păcatul meu
Și Harul Tău să mă călăuzească.
Și tot ce fac, să fac pe placul Tău,
Alături de acei ce vor să mă-nsoțească.

În tot ce fac de azi prin voia Ta,
Ajută-mă să am pe deplin spor!
Să pot să fac la timp lucrarea Ta,
Pân’ voi intra-n țărâna din ogor.

E unica și marea mea dorință,
‘naintea Ta o pun și mă închin:
Rugându-Te ca să am biruință,
Cu Tine fiind alături acum și-n veci, AMIN!

Nicolae Ion
Budeasa (Argeș)

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Robert

Mă numesc Robert. Am de vânzare două autoturisme, adaptate pentru persoanele cu handicap, și anume:

1. BMW 525 DIESEL - 8.430 euro negociabil mult. Înmatriculată în România, automată, din 2004, 168.000 km parcurși, breack, gri metalizat, gps, telefon, radio, full option.

*2. Fiat Brava benzinar - 2.700 euro negociabil mult. Neînmatriculată (ofer sprijin pentru înmatriculare, fără taxă - gratis pentru client), automată, din 1995, 83.000 km parcurși, adaptare pentru cărucior cu lift interior și ușă automată, gri, închidere centralizată. **0758-067834** orange sau **0764-693264** cosmote*

Paul

*Mă numesc Paul și am un căruț electric care mi s-a stricat. Am nevoie de 2 baterii. Rog din suflet pe toți oamenii din țară să mă puteți ajuta cu aceste baterii sau 2 baterii de mașină. Vă rog mult să mă ajutați. Mă puteți contacta la nr. **0764-502018***

Cătălin Anton

*Rog să ia legătura telefonic cu mine pe prietena mea din tinerețe Velea Elena (nume de domnișoară) din comuna Vedea, jud. Teleorman. Este absolventă a Școlii Profesionale Speciale Nicolina, jud. Iași, promoția 1976, în meseria de croitorie, având și ea un handicap. Atunci eu eram elev la Liceul Economic Special din Constanța, clasa de contabilitate, fiind coleg de clasă cu prietena ei, Joldeș Mărioara, care de fapt ne-a împrietenit. Atunci locuiam în com. Pârscov, jud. Buzău. Tel. meu: **0740-708163**.*

Dacă persoana pe care o caut nu este abonată la revistă, rog ca vreun cititor care o cunoaște să ia legătura direct cu ea și să-i înmâneze mesajul și numărul meu de telefon. Mulțumesc frumos!

Liviu Tudoroiu - Lipănești (Prahova)

*Nicolae Corcheș din com. Lipnița, sat. Goruni, jud. Constanța, te rog să mă suni pe nr. acesta **0731-263328***

Bană Maria - Urzica-Mare (Dolj)

*Persoană cu handicap, caut femeie pentru îngrijire (vârsta: 50-60 ani, fără obligații), ofer locuință și salariu de însoțitor. Relații la tel.: **0784-222635** sau **0351-182273** sau pe ID: **mariabana60@yahoo.com***

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției.....

INVITAȚIE – APEL

După cum știți, revista o trimit deja de mulți ani și în format electronic, prin e-mail, mai exact zis: în format pdf. Primirea prin e-mail are avantajul de a o primi mai devreme cu câteva zile (chiar și 2 săptămâni) și un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer sau altceva asemănător). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiți mai mulți dintre voi și prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveți computer, acces la internet, adresă de e-mail, trimiteți-mi pe adresa mea de e-mail (aurelsda@yahoo.com) un scurt mesaj cu numele, astfel încât să o puteți primi și pe e-mail, în format electronic.

Subliniez: toți cei care îmi veți da adresa de e-mail veți primi revista și în format tipărit și în format electronic! Momentan 70 de persoane cu dizabilități o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau și altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveți acces la internet, sunteți și persoane care o citiți numai voi și nu aveți nevoie de ea și în format tipărit, încercați să o primiți numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură măruntă, însă la fiecare 100 de reviste netipărite și neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- 100 reviste netipărite și neexpediate – 1.580 lei / an (15.800.000 lei vechi / an);
- 200 reviste netipărite și neexpediate – 3.160 lei / an (31.600.000 lei vechi / an);
- 300 reviste netipărite și neexpediate – 4.740 lei / an (47.400.000 lei vechi / an);
- 400 reviste netipărite și neexpediate – 6.320 lei / an (62.400.000 lei vechi / an);
- Etc.

Până acum 201 prieteni, înțelegând nevoia mare de a face economii, au renunțat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic.

Vă mulțumesc din toată inima.

IMPORTANT!

Reînnoiesc rugămintea de a trimite adrese poștale ale semenilor și prietenilor noștri cu handicap locomotor care, ca și noi, trec prin aceleași frustrări, dezamăgiri, descurajări și lupte sufletești. Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informațiile pe care le conține, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiți.

ATENȚIE!!!

Vă rog mult, nu mai trimiteți anunțuri, felicitări sau orice altceva pe mess sau pe Facebook. Există riscul mare să nu le vedeți publicate! Trimiteți prin scrisori, sms, e-mail sau telefonic.

....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru.... ....Să ne rugăm pentru....

Să ne rugăm pentru Aurel Burcea și familia sa, pentru prietenii revistei, pentru toți cei ce suferă și mai ales pentru cei care au avut accidente și au rămas cu sechele, să nu-și piardă speranța și credința. Dumnezeu ne dă mereu putere să învingem.

Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău)

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel Burcea, să găsească mereu sponsori pentru familia noastră „Împreună”

Să ne rugăm pentru toate familiile care primesc revista „Împreună”.

Să ne rugăm pentru familia mea care are mare nevoie de Dumnezeu și de rugăciune.

Iordache Ionel Marius – Viișoara (Constanța)

În urmă cu patru luni s-a deschis la Sinaia o nouă filială a asociației „Ridică-te și umblă”. Să ne rugăm pentru întâlnirile din București, Ploiești, Sinaia și Constanța, precum și pentru oamenii de suflet care vor să înființeze filiale și în alte județe.

Cu ajutorul bunului Dumnezeu este posibil ca, în viitorul apropiat, în alte 2-3 județe să se organizeze întâlniri regulate ale persoanelor cu dizabilități. Primul pe listă este Dâmbovița.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

După cum bine vedeți, revista a apărut iarăși. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet),

Să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Una s-a deschis în tabără. Rog să fiu susținut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar... atât de puțini conștientizăm importanța și necesitatea rugăciunii? Doar... atât de puțini înțelegem și credem că atunci când mai mulți se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19)

....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!.... ....La mulți ani!....

Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna august, un sincer și călduros **„La mulți ani!”**, împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Loredana Cristina Dumitrașcu, Adrian Dănuț Belu, Cătălin Belu, Lenuța Buruiană, Mariana Constantin, Aurora Cristina Crivăț, Maria Marta Cîrciumaru, Dragoș Alexandru Dobrescu, Daniel Petruț Gane, Jan Gheorghe, Maria Ghimișu, Simona Mihaela Gruiță, Teodora Mancaș, Maria Moinescu, Corneliu Neagu, Anișoara Nistor.***

Jiganie Marian - Alexandria

***„La mulți ani!”** pentru soția mea **Popa Valerica**, care pe 19 august a mai adăugat un trandafir în buchetul vieții, cu mult drag și multă iubire, o iubesc din tot sufletul, este ființa cea mai dragă. Multă sănătate, fericire și să fim împreună pentru tot restul vieții, pui mic.*

Pop Mihai - Breb (Maramureș)

*Pentru o minunată prietenă a sufletului meu, **Anișoara Lipovanu**, care pe data de 3 septembrie și-a aniversat ziua de naștere, îi doresc din suflet un sincer și călduros **„La mulți ani!”**, cu multă sănătate, fericire, multe bucurii, împlinirea tuturor dorințelor! Să ai în viață numai vise împlinite, / Și tinerețe veșnică pe chip, / Așa cum este și-n sufletul tău! / Fie ca Dumnezeu, cu îngerii Săi puternici, / Să te păzească de orice rău!*

Bologa Anișoara - Greci (Mehedinți)

Doinița Dobra** (4 august), **Elena Câțu** (11 august), **Valeria Fencea** (13 august), **Sabina Solovastru** (24 august). Le doresc multă sănătate, bucurie, împlinire și un călduros **„La mulți ani!”

Chită Adriana Răchitoasa (Bacău)

*Prietenele mele de suferință în luna septembrie mai adaugă o crizantemă în buchetul vieții: **Pisău Eleonora** - 5 septembrie, Săcele - Brașov; **Bodan Elena Nuțica** - 30 septembrie, Gălăteni - Teleorman; **Tudor Simona** - 14 septembrie, Craiova; **Angy Cochiorca** - 4 august, Faraoani - Bacău.*

*Dragele mele, vă doresc multă sănătate, fericire și un imens buchet de trandafiri. Să vă dea Domnul tot ce vă doriți. **„La mulți ani!”***

Codruț

*În data de 29 septembrie, frumoasa mea iubită mai adaugă un fir de trandafir la buchetul vieții. Pentru **Petrariu Lily** din Botoșani. **„La mulți ani!”***

*Și tot o dată cu 12 septembrie pentru mama mea **Vlaicu Carolina** un sincer **„La mulți ani!”** cu sănătate. Să trăiești mama mea.*

Manea Victor
Clinceni. Olteni. Ilfov

Ne este teamă să mai credem că imposibilul poate deveni posibil. Ne-am obișnuit cu viața de creștini comozi care înalță câte un "Tatăl nostru" zilnic către Cer, fără credința că Dumnezeu poate face o minune mare pentru noi. Ne e teamă să mai credem în minuni, așa că ne mulțumim cu puțin. Nu mai credem în imposibilități, ci doar în posibilități. Adevărul este că Dumnezeul "mic" se descurca greu și trebuie ajutat ca să iasă la capăt. Dumnezeul meu poate totul!

Geneza 29: 20 spune că Iacov a slujit 7 ani pentru Rahela și anii aceștia i s-au părut ca vreo câteva zile, pentru că o iubea. Iacov nu lucra la birou, ci făcea muncă grea, la câmp, și cu toate acestea el a simțit că 7 ani au fost câteva zile. Dacă Iacov a slujit așa pentru o femeie, cum ar trebui să-L slujim noi pe Domnul care ne-a iubit așa de mult cș Și-a dat viața pentru noi? Când se găsește Cineva să moară pentru tine, înseamnă că ești important! Tu cum slujești?

În 1 Cronici 12 citim că unii au stat alături de David când Saul îl persecuta. Era ușor să te aliezi cu David după ce a devenit rege, dar e greu să rămâi lângă un om când este respins și disprețuit. Un adevărat slujitor al lui Dumnezeu nu va fi niciodată popular, după cum nici Stăpânul lui n-a fost. (Luca 6:22,23,26). Și astăzi, când Dumnezeu ridică un om să facă o lucrare, puțini i se alătură și nu le pasă ce se spune despre el. Stai alături de oamenii lui Dumnezeu!

În Ieremia 15:16-21, descoperim 3 condiții ce trebuiesc îndeplinite ca să fii purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu. 1. Cuvântul Lui trebuie să fie bucuria și veselia inimii tale. 2. Când alții petrec și se distrează, retrage-te pentru a fi singur cu Dumnezeu. 3. Stai lângă El și învață să deosebești ce este de preț și ce este fără preț. Dacă îndeplinești aceste condiții vei fi "ca gura Lui" zice Dumnezeu. N-ai vrea să fii "gura Lui"?

Bălă Paul
Filiași (Dolj)

Ai ajuns în dreptul unui munte de probleme, unor griji ce numai tu le știi? Du-te și cheamă-L pe Isus de acolo din spate de unde L-ai lăsat, în fața ta. Știi de ce? Pentru că tu nu poți muta munții, dar El poate.

Ai fost cuprins adeseori de îngrijorare, tânjind mereu și suspinând cu greu. Plângând mereu în noaptea întunecoasă, ai spus că Dumnezeu nu mai veghează în dreptul tău. Dar nu uita că atunci când barca vieții îți va părea că mult mai grea prin nourii tristeții și durerii. Isus va străluci în viața ta. Rămâi cu Dumnezeu pe calea vieții, smerit, supus și ascultător oricând și vei vedea atunci că bun și dulce e să fii cu Dmnul pe al vieții drum!

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

Cât de mult mă bucur când primesc revista! Ziua când o primesc este ca o sărbătoare.

Noi cei cu dizabilități, cei bolnavi, nu trebuie să stăm retrași de lume din cauza bolilor de care suferim. Boala nu este o rușine, indiferent ce boală este ea, de ce suferim. Dacă nu avem o mână, un picior, asta nu este o rușine. Să ne fie rușine atunci când nu avem un suflet bun, când nu suntem în stare să-i ajutăm pe cei la nevoie, pe cei supărați, pe cei din jurul nostru.

Ionela Cristea
Poenarii Burchii - Prahova

Dacă inima ta este zdrobită. Lasă-L Pe Hristos să-ți zdrobească inima cu dragostea Sa. Lasă-L să-ți zdrobească inima cu mila și iertarea Sa. Lasă-L să îndepărteze de la tine orice supărare, orice resentiment și orice amărăciune. E nevoie de multă zdrobire pentru a-i ierta astăzi pe aceia care ne-au greșit. Dar zdrobirea este calea spre vindecare.

Papuc Angi
București

„Omul care s-a umplut de iubire vede pretutindeni iubirea și atrage iubire din toate direcțiile. Cel ce e umplut de ură nu vede nimic altceva decât ură; la fel cel care nu se gândește decât la luptă, va avea parte de nenumărate lupte, până când se va sătura de ele. Telegraful fără fir al minții face ca toți oamenii să primească exact lucrurile la care se gândesc." William Walker Atkinson. Sanatate la toti

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

Rugăciunea e forma de comunicare cu Dumnezeu. Diferă de la o rugăciune la alta în funcție de participanți. Dumnezeu e același, dar noi oamenii suntem diferiți. Pentru unii rugăciunea e un dialog cu suveranitatea, dialog care respectă normele unei conversații civilizate. Pentru alții rugăciunea îmbracă haina unui monolog în care omul își organizează gândurile, ideile, cererile și așteptările; un monolog sec care nu lasă informația să curga în ambele sensuri. Pentru cea mai mare parte dintre oameni rugăciunile au ajuns un soi de scrisori. Lumea își îndeasă înăuntru toate dorințele și mustrările, le ștampilează cu un timbru ieftin și le trimit "via air". Unii se miră de ce primesc răspunsurile cam în același mod: colete întârziate. Marea minune e ca Dumnezeu răspunde și la scrisori deocamdată.

Am dat lui Dumnezeu stiloul vieții mele, iar viața mea scrisă de mâna lui Dumnezeu nu va putea să fie decât o viață fericită. Am văzut că dacă stiloul e în mâna mea, foaia vieții mele arată ca o ciornă plină de ștersături, propoziții fără sens, mâzgăluri și pete de cerneală. Dacă predau lui Dumnezeu stiloul, atunci El va scrie povestea vieții asa cum El a plănuit-o de mult, fără greșeală și fără vreo pată. O poveste frumoasă scrisă de Dumnezeu poți avea și tu. Ce aștepți?

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Toamna. Tabloul mirific al toamnei incintă privirea cu o simfonie de culori. Pomii sunt aurii și arămii. Pe alei, toamna a țesut un covor de frunze viu colorate. Bunicii și-au scos nepoțeii în parc. Copiii se joacă și chiuie de bucurie cu glasurile cristaline ca de clopoței. Pe bănci, oamenii își deapănă firul poveștilor de demult, când și ei au fost odată tineri, cum suntem noi acum. Seara vine pe nesimțite și toți merg spre casele lor, luându-și nepoțeii acasă. Noaptea, stelele pe cerul albastru ca de catifea luminează ca niște licurici. Luna ascultă poveștile de dragoste ale îndrăgostiților care merg mână în mână, târziu în noapte.

Cum poți solicita un nou permis de conducere direct din fața calculatorului

Actele necesare și procedura de urmat

av. DANA BORDEIANU

Conducătorii auto pot solicita un duplicat al permisului de conducere, direct de la ei de acasă prin e-mail, fără să se mai deplaseze la serviciul public comunitar. Noile reguli, care au intrat în vigoare în 8 august, se aplică carnetelor de șofer emise începând din 2009, indiferent dacă documentele au fost pierdute sau deteriorate ori numele actual al titularului nu mai corespunde cu cel din vechiul permis.

Prin **Ordinul MAI nr. 123/2013**, autoritățile au dat posibilitatea conducătorilor auto să solicite prin e-mail duplicatul permisului de conducere pierdut, furat sau deteriorat, ori în cazul schimbării numelui titularului, înainte de expirarea valabilității administrative.

Pentru eliberarea noului carnet de conducere, titularul trebuie să depună o cerere în acest sens la oricare serviciu public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor.

În cazul documentelor emise după data de 1 ianuarie 2009, cererea pentru eliberarea unui duplicat poate fi adresată și prin corespondență, pe adresa serviciului public comunitar care a emis permisul de conducere anterior sau direct prin e-mail.

Cum procedăm pentru a cere un nou permis prin e-mail

Începând din 8 august, cererile pentru solicitarea unui duplicat al permisului de conducere se poate depune prin e-mail. Adresele de e-mail la care trebuie trimise solicitările sunt disponibile pe paginile de internet ale prefecturilor din țară (dacă au fost publicate) sau pot fi aflate sunând la registratura instituției.

Spre exemplu, brașovenii pot transmite cererile pe permise@prefecturabrasov.ro, iar bucureștenii la permise.bucuresti@mai.gov.ro.

Cererea trimisă online trebuie însoțită de câteva documente, care vor fi scanate și atașate mesajului electronic. Este vorba despre:

• actul de identitate al titularului, în original și copie sau, în cazul cetățenilor români din străinătate, numai în copie;

• procura specială și actul de identitate al mandatarului, în original și copie, în cazul cetățenilor români din străinătate;

• dovada plății taxelor și tarifelor aferente eliberării permisului de conducere - 68 de lei (poate fi achitata la CEC);

• permisul de conducere, atunci când acesta se află în posesia titularului;

• două fotografii ale titularului, 35x38,5mm, de dată recentă, în cazul cetățenilor români din străinătate și în cazul cererilor depuse la alt serviciu public.

În cazul pierderii sau furtului permisului de conducere, titularul trebuie să atașeze la cerere și o declarație pe propria răspundere în care declară acest fapt. (Există declarație tip)

Important! Fotografiile titularului trebuie să respecte următoarele cerințe:

• să reprezinte fizionomia actuală a titularului;

• să fie realizate din față, pe un fond clar, neutru și deschis la culoare, astfel încât să permită identificarea conturului capului;

• titularul fotografiei nu trebuie să aibă capul acoperit, ochii închiși, iar expresia feței acestuia trebuie să reprezinte o stare comună, sau dacă titularul are capul acoperit, pentru motive religioase, fața acestuia, de la baza bărbiei și până la frunte, trebuie sa fie vizibilă în mod clar și fără umbre de lumină;

• titularul poate purta ochelari a căror lentile nu sunt colorate, nu reflectă lumina, nu provoacă umbre și nu au porțiuni care să ascundă ochii, iar rama ochelarilor nu acoperă nici o porțiune a ochilor.

Informatizare numai pe jumătate: trimitem prin e-mail, ridicăm documentul de la sediu

Totuși, deși noua reglementare permite conducătorilor să solicite un nou exemplar al permisului auto prin e-mail, aceștia nu vor fi scutiți de tot de drumurile până la serviciul public comunitar.

Ordinul MAI nr. 213/2013 precizează că, dacă cererea a fost transmisă prin e-mail, pentru ridicarea permisului de conducere, **titularul va depune la serviciul public comunitar, în original, toate documentele ale căror copii scanate au fost transmise deja prin e-mail.**

Mai avantajoasă pare să fie trimiterea cererii pentru un nou carnet de șofer și a documentelor prin poștă pe adresa serviciului public comunitar care a emis permisul de conducere anterior.

În această situație, după depunerea tuturor actelor necesare, permisul de conducere se livrează la adresa din România indicată de titular sau poate fi ridicat de la serviciul public comunitar menționat în cerere.

Atenție! Direcția Regim Permise de Conducere a dat publicității în 2011 o listă cu persoanele de contact de la Poșta Română din fiecare județ cu care conducătorii auto trebuie să ia legătura în cazul în care documentul nu le-a fost livrat la timp.

Lista publicată de DRPCIV o găsiți la: http://www.drpciv.ro/info-portal/downloadFile.do?menu=newsletters&lang=ro&id=53)

-sfârșit-

sursa: www.avocatnet.ro

Suspendat pe faleza (II)

de Kenneth Miller

La baza piscului Dogtooth, Cerena Childress s-a trezit cu o hemoragie nazală, fără îndoială produsă de altitudine. Mai mult de o oră s-a scurs de când ea a avut senzația că l-a auzit pe Bishop strigând de acolo de sus. Nu avea în vedere să meargă să-l caute și nici nu a mai văzut pe nimeni în zonă de la despărțire.

Spre orele 13:00, a observat că lăbuța lui Clover sângera. Trebuia să-l ducă până la terenul unde erau corturile și întoarcerea se anunța lungă. Și dacă Larry era rănit? s-a gândit ea. Deci atunci era inutil să rămână acolo. Poate totuși el s-a aventurat mai mult în vizita sa... Orice s-ar fi întâmplat, ea trebuia să ajungă în tabără înainte de căderea nopții.

Două ore mai târziu, în tabără, Birde Newborn i-a spus că nu l-a văzut pe Bishop. Și era acum foarte târziu pentru a merge să caute ajutor.

Larry Bishop a scos un suspin de ușurare când umbra a început să câștige teren și căldura a început să-și piardă din intensitate. Dar după ce mercurul termometrului a trecut sub 10 grade, acesta a început să tremure. A mai strigat din când în când după ajutor, dar nu s-a întâmplat decât să-și reaudă vocea sa. De fiecare dată când un avion trecea pe deasupra, speranța îi renăștea - ajutoarele erau deja în drum? - dar decepția era amară. În agendă și-a trecut observațiile - ("În fața morții, lumea pare foarte frumoasă"), iar regretele sale - ("Dacă îmi aduceam măcar hanoracul cu mine"), iar rezoluțiile sale - ("Nu voi mai risipi niciodată vreo picătură de apă").

Pentru a-și amăgi durerea, a început să se gândească la suferințele altora: sora sa mai mare atinsă de enfizem și muncitorii emigranți din Borneo, pe care i-a întâlnit cu 40 de ani în urmă când lucra ca voluntar în corpul de menținere a păcii, în toate zilele flămânzi și obligați să-și poarte toate bunurile lor în spinare. Să adoarmă știa că i-ar fi fatal - s-ar fi prăbușit de la o înălțime de peste 180 de metri la cea mai mică destindere a mușchilor săi. Întunericul a început să se lase, a început să cânte toate ariile din repertorul său: Beatles, cântece populare, cântece de leagăn pe care i le cânta fiicei sale. Cântecul Ajută-mă să trec cu bine prin noapte, a căpătat o dimensiune nouă. A observat constelațiile, străduindu-se să-și amintească numele lor. Pentru a-și conserva căldura corpului și a evita crampele, făcea tai-chi, mișcând mâinile și picioarele, atât cât îi permitea poziția sa periculoasă.

Când cerul a început să devină din nou roz spre est, avea dureri în tot corpul. La 5:30 vineri dimineața, a scris în agenda sa: "Am supraviețuit până la răsăritul soarelui."

Cam în același timp, Cerena Childress și Birde Newborn au privit primele raze care se strecurau în cort. Ea nu a prea reușit să doarmă. La răsărit, un alt camarad din tabără le-a zis că telefonul cel mai apropiat se afla lângă rezervorul Courtright, la o depărtare de mers pe jos de 15 kilometri spre est pe un teren accidentat. Childress, excursionista mai rapidă din grup s-a pus în mișcare la 7:30 a.m.

Newborn a plecat cu câinele său spre intrarea potecii, opt kilometri spre vest, unde era parcată mașina lui Bishop. (Din fericire, el lăsase cheile de rezervă.)

Cerena Childress

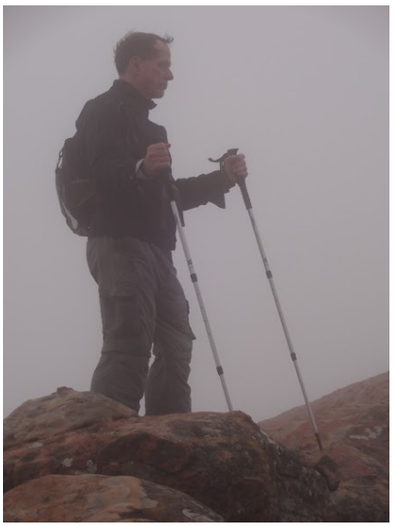

La 12:30, după ce a luat-o pe un drum greșit care a făcut-o să ocolească vreo 10 kilometri, Childress a dat de paznica de la rezervor și cu o voce panicată i-a povestit totul. Femeia a sunat la biroul șerifului din regiunea Fresno cu ajutorul telefonului satelit de la centrala electrică din apropiere. Vineri după amiază, postați la intrarea potecii, Childress și Newborn asistau la pregătirile care se făceau în zonă pentru salvarea lui Bishop.

Spre orele 10:30, Bishop a decis să coboare câțiva zeci de metri, pentru a se așeza într-o nișă care i s-a părut mai confortabilă. A crezut că va putea să o atingă răsucindu-se pe burtă, apoi controlând coborârea, ajutându-se de bastonul său. Dar... odată întors, a căzut în gol. A trecut cu toată viteza prin fața nișei, continuându-și alunecarea pe o distanță de aproximativ 100 metri, înainte ca picioarele sale să întâlnească o mică suprafață de sprijin.

Cu inima bătându-i puternic, a rămas câteva clipe fără să se miște, apoi a început să inspecteze stricăciunile. Nu avea nimic rupt, dar avea multe zgârieturi pe partea din față a corpului și pe figură, iar mâinile îl dureau, fiind pline de răni. Pantalonii săi erau făcuți franjuri, portofelul și bastonul său dispăruseră. Încet și cu mari precauții a mai coborât 15 metri, oprindu-se pe o mică ridicătură unde crescuseră flori mov. A mestecat o tijă, sperând să se mai hidrateze

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

puțin, dar aceasta nu a făcut decât să-i mărească setea.

Continuându-și coborârea în căutarea unui loc cât mai jos unde să se odihnească, a găsit o cavitate în stâncă unde a putut să-și sprijine mandibula, să se poată prinde bine cu mâinile și să aibă un bun sprijin pentru picioare. De acolo, o pantă abruptă se întindea pe o lungime de vreo sută de metri până la stâncile de jos.

Spre orele 15:00, a văzut trecând un elicopter, dar a fost cuprins de disperare când l-a văzut îndepărtându-se. Apoi, spre marea sa uimire, a auzit zgomotul unui alpinist care urca pe pantă deasupra stâncilor. A observat corturile întinse în vale, un om pictând pe un chevalet și o mașină sport. Nebun de bucurie, Bishop a început să dea din mână și să strige, dar când a privit din nou, scena a dispărut. Nu erau decât pinii din vale.

Afectat de lipsa de apă și de somn, a început să aibă halucinații. Două ore mai târziu, a văzut trei elicoptere mari, bej rotindu-se în cerc, cu oameni la bord purtând ochelari de soare care-l priveau. A început să gesticuleze frenetic și să strige până a simțit că-și pierde vocea. Apoi acestea au dispărut din nou și Bishop a înțeles că realitatea l-a abandonat încă odată.

În fine, la ora 19:15, Bishop a văzut un elicopter aparținând biroului șerifului din Fresno care survola încet zona. De data aceasta însă era adevărat. Dar îmbrăcat cu hainele sale gri, care se confundau cu granitul, nu era decât o urmă invizibilă. Pilotul nu l-a văzut...

Vineri seara, trei șerifi aduncți au însoțit voluntarii aparținând echipei de căutare și salvare a comitatului Fresno. Echipați cu lămpi frontale și lanterne, au continuat căutările până la miezul nopții, apoi le-au reluat la răsărit. Childress, care a dormit în mașină cu Newborn, a participat la căutări - dar și-a fracturat mâna de la o cădere.

După amiază, un grup s-a întâlnit cu oamenii pe care Bishop i-a întâlnit pe pisc. Aflând de la aceștia din urmă că Bishop a luat-o pe partea cealaltă a muntelui, cercetașii au luat-o în acea direcție.

November 16, 2012 at Lizard's Mouth - Dogtooth

Spre orele 16:00, adjunctul David Rippe - un detectiv de 30 ani, afectat la grupul care se ocupa de crimele cibernetice contra copiilor - s-a oprit puțin la baza piscului pentru că i s-a părut că aude un geamăt. Colegul său, Greg Villanueva l-a auzit și el. Arătând spre direcția de unde venea zgomotul, au observat, în sfârșit, spre vârful falezei, o mică formă suspendată pe roci, luptându-se să nu cadă.

Bishop a reușit să rămână treaz și a doua noapte, dar pe măsură ce ziua trecea, el nu mai avea puterea să se opună somnolenței. Trezindu-se, și-a dat seama că mai alunecase încă odată și nu mai avea în contact cu stânca decât o mână și un picior. S-a cățărat cu greu spre refugiul pe care-l găsise, dar efortul l-a slăbit din ce mai mult.

A căzut într-un vis. Se făcea că vede un ceas uriaș, a cărui unic ac se mișca spre zero și când avea să-l ajungă își închipuia că va fi mort. Pentru a împiedica aceasta, Bishop trebuia să învingă cu orice preț dorința de a se relaxa. Apoi un nou gând i-a venit: dacă o să-mi dau drumul să cad, poate o să supraviețuiesc impactului. Și aceasta a fost tot ce au văzut și oamenii cu veste galbene care alergau la baza pantei.

A parcurge un traseu în securitate de-a lungul unui masiv de granit și aproape vertical pe alocuri, cerea o atenție particulară, dar adjunctul Rippe era în criză de timp. El strigă tuturor să se îndepărteze de zona care se afla direct sub Bishop, a cerut unui voluntar să meargă cu el, apoi s-au pus pe cățărat. În urma sa, Russ Richardson, directorul serviciului ambulanțier și șef al echipei de cercetare și salvare, a împrumutat un alt traseu. Traiectoria lui Rippe era mult mai sigură și câteva minute mai târziu, s-a aflat pe o stâncă direct deasupra lui Bishop. Picioarele celui din urmă tremurau sub efortul făcut și erau pline de răni și umflături.

"Sunt aici, i-a strigat Rippe. V-am găsit. Sunteți în afara pericolului."

Dar nu era chiar adevărat. Rippe trebuia mai întâi să-l aducă pe Bishop până la locul unde era el prins, ceea ce risca să precipite pe cei doi oameni în gol. Pentru a reduce riscul, Rippe a improvizat o plasă, trecând o bucată de pânză printre picioarele lui Bishop și înnodând-o în jurul unei denivelări a unei stânci. Blocând capătul liber cu genunchiul său, l-a luat pe Bishop de subbrat și l-a tras spre el.

O clipă mai târziu, erau așezați unul lângă celălalt. Cu gâtul uscat de nu mai putea să vorbească bine, Bishop le-a mulțumit din toată inima. "Ați fost în această poziție tot timpul?", l-a întrebat Rippe. A vrut să-i răspundă, dar nu a mai putut, fiind la capătul puterilor.

Bishop a fost transportat la spitalul din Fresno cu ajutorul unui elicopter. I-au fost tratate rănile și deshidratarea. A fost externat chiar în aceeași seară și a petrecut noaptea într-un motel cu Childress și Newborn. A doua zi, soția sa Kal a făcut patru ore de autorută pentru a-l lua și transporta acasă, la Buellton.

Aceasta l-a certat un pic, știind totodată că determinarea pe care a avut-o de a se aventura pe pisc i-a salvat de asemenea viața. Bishop avea și el o grămadă de motive de a fi mulțumitor, mai întâi salvamontiștilor care l-au prins cu puțin timp înainte de a-și da drumul. A mai învățat și o lecție, chiar două: "Aș avea mai multe avantaje dacă aș fi mai puțin impulsiv și dacă mi-aș fi recunoscut limitele."

Adjunctul Rippe a învățat și el o lecție. A fost pentru prima dată când a văzut un excursionist supraviețuind la o asemenea încercare. "De obicei, când ajungem la locul accidentului, este în general pentru a recupera corpul victimei, spune el. Iată de ce, în căutările noastre, nu trebuie să ne pierdem niciodată speranța."

Sursa : Selection.ca - mai 2013

-sfârșit-

Sursa : Selection.ca mai 2013
Trimis de TRAIAN FLOREA - Canada

Am schimbat tipografia, așa că dat fiind termenul de trimitere a revistei la această tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile, etc. ale voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 15 a lunii de dinaintea apariției revistei.

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeș)

Îmi pare tare rău că împreună cu tatăl tău, ai trecut prin atâtea emoții legat de problema serioasă de sănătate pe care a avut-o tatăl tău. Mă bucur însă și-l mulțumesc bunului Dumnezeu că acum este bine.

Iordache Ionel Marius - Viișoara (Constanța)

Dragă Marius, înțeleg că treci prin momente mai delicate, dar nu uita nici o clipă că nu ești singur. Continuă să te încrezi în El și fii sprijin pentru ceilalți. M-aș fi bucurat să ne fi reîntâlnit în tabăra de la Stupini.

Burlacu Aida Florentina - Piatra (Teleorman)

Frumoase și inspirate gândurile pe care mi le-ați trimis. Din nefericire nu am avut spațiu în acest număr. Voi încerca să spicuiesc din ele în numărul viitor. Pe copertă am reușit însă să pun ceva. Vă mulțumesc pentru înțelegere!

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

Așteptăm și ne rugăm ca bunul Dumnezeu să-Și întindă mâna și spre ochii tăi (dacă este voia Sa) și astfel să ne bucurăm și mai mult de gândurile și poeziile tale. Salut și eu cu căldură pe copiii și prietenii tăi (Ozana și Liviu, Mihalache Dan și Galina, etc.)

Dănilă Neculai - Suceava

M-a bucurat mult faptul că Tatăl Ceresc te-a ajutat să ajungi la întâlnirile cu frații de credință și că te-ai simțit atât de bine. Cât despre acele demersuri pe la instituțiile statului... răspunsul care ți l-au dat este cel corect, însă trebuie să iei acel document de pe internet.

Cidem Narcis Brâslașu - Constanța

Plicul tău a fost trimis și a sosit cu întârziere, însă m-am bucurat tare mult aflând că revista te-a ajutat și pe tine să intri în posesia pensiei de invaliditate. M-aș fi bucurat tare mult să fi putut veni și tu în tabără. Au fost câteva zile extraordinare! Cu ajutorul lui Dumnezeu rămâne la viitoarea tabără!

Cucu Mitică - Botoșani; Perian - Constanța; Timaru Gabriela - Brașov; Dumitrașcu Alexandrina - Slobozia.

Chiar dacă au fost scurte, mesajele voastre mi-au mers la inimă. Vă mulțumesc și sper că data viitoare să scrieți mai mult și mai multe

Doresc să corespondeze:

Ghevrec Viorel – Turnu Măgurele

*Am 57 de ani, am 1,65 m, sunt ortodox, am handicap ușor, pământ, pensie mare, nu am vicii și nici obligații. Vreau să cunosc o fată cu vârsta între 45-54 de ani, ortodoxă, cu casă. Să fie serioasă, să nu fie influențabilă, să aibă până în 70 kg și să nu fie în cărucior. Pot fi contactat la **0784-597037** (după ora 21.00)*

Furca Gabriel

*Necăsătorit, 41 de ani. Îmi caut jumătatea mea. Poate să fie și cu handicap. Mai multe pe ID / email: **casatorie.matrimoniale@yahoo.com***

Gigel

*Mă numesc Gigel, am 33 de ani, gr. 1, folosesc căruț, doresc să-mi găsesc persoana potrivită. Cine dorește mă poate găsi la nr. **0735-428145***

Doru

*Mă numesc Doru Munteanu, am 36 ani, sunt din Brașov și sufăr de tetrapareză spastică. Sunt un om sincer, deschis, cu un suflet blând și înțelegător. Sunt în căutarea unei relații de căsătorie. Caut o parteneră de viață cu deficiențe ușoare și vârsta apropiată de a mea. Pentru detalii pot fi contactat la tel **0770-791576** sau pe yahoo messeger la adresa **dorumunteanu2000** Rog seriozitate!*

Florin

*Bună, sunt Florin și aș dori să cunosc persoane (fete și băștieți) de vârstă apropiată. Sunt creștin penticostali și am 28 ani. Nr. tel. **0743-328502**.*

Mitică

*Mitică, 49 ani, handicap gr. 2, doresc să cunosc o fată pentru o relație de prietenie și dacă ne înțelegem pot locui și la ea. Eu sunt de naționalitate țigan romanizat. Pe cine deranjează naționalitatea să se abțină să nu mă sune. **0747-364283**. Rog seriozitate. Am tetrapareză spastică. Merg pe picioarele mele. Sunați cu probleme asemănătoare.*

Minea Gheorghe

*Sunt creștin adventist, 45 ani, handicap gr. 2, doresc să cunosc o persoană sinceră, tot cu handicap gr. 2. Doresc să locuiesc la ea. **0758-331514** și **0785-560423**.*

Anonim

*Creștin adventist, 24 ani, fără handicap, doresc o fată sinceră și serioasă, cu un ușor handicap. **0727-573866***

Covaci Alexandru

*Mă numesc Covaci Alexandru, am 20 ani, sunt sincer, corect și doresc să găsesc o prietenă. **0761-338296***

Paul

*Mă numesc Paul, am 32 de ani și vreau să cunosc și eu o fată pentru prietenie. Care vor mă pot găsi la nr. **0764-502018**.*

Șofron

*Bună, mă numesc Haraga Șofron, am 38 de ani, doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, în vederea unei relații serioase de prietenie (căsătorie). Sunt o persoană sociabilă, cu simțul umorului, iubesc literatura, muzica bună, sunt ortodox (nu mă deranjează dacă ești de altă religie), am studii superioare și sunt nevăzător. Persoana care mă va contacta aș dori să aibă un nivel bun de pregătire, să aibă rest de vedere. Nr. mele de contact **0765-579511, 0724-437736** sau **0746-609925**.*

Adi

*Am 34 de ani, sunt serios și caut fată serioasă, credincioasă, pentru prietenie / căsătorie. **0766-372256**.*

Cristi

*Mă numesc Dochian Cristian Ion, am 47 ani, nevăzător gr. 1, doresc să cunosc o soră de credință pentru prietenie / căsătorie, fără obligații, cu o stare de sănătate mai bună pentru a ne putea completa reciproc. Ofer și aștept seriozitate. **0765-790590** sau **0756-484566**.*

Bădea Vili - Corabia

*Am 62 de ani, sunt singur, am casă și doresc să cunoasc o doamnă, chiar și cu copii, indiferent din ce colț al țării, pentru căsătorie. **0763-388293**.*

Coflea Ioan - Iași

Sunt o persoană de 60 ani, sunt divorțat definitiv, fără obligații, cu probleme de sănătate, nu sunt mobilizat la pat, doresc să cunosc o doamnă liniștită,

continuare în pag. 19

continuare din pag. 18

înțelegătoare, chiar cu probleme de sănătate, pentru a putea fi împreună, la durere și bucurie, pentru tot restul vieții. ***0757-139473***

Petru

Mă numesc Petru, am 68 de ani, doresc să comunic cu persoane cu handicap pentru a alunga singurătatea. Sunt nevăzător. ***0258-761737****.*

Răzvan Ionuț

Am 32 ani, handicap de vedere, mă descurc singur, caut o fată pentru prietenie / căsătorie. ***0747-060016*** *sau* ***0732-557593***

Gigel

Bună. Mă numesc Gigel, am 34 de ani, sunt gr. 1, folosesc căruț, doresc să comunic cu fete serioase, să nu fie materialiste. Care vrea mă poate suna la nr. ***0735-428145***

Petre

Tânăr, 36 ani, 1,82 m înălțime, port mustață, sunt fumător, sunt antialcool, sunt pensionat medical grad 2, sunt puțin cam gras / 83 kg. Aș dori să cunosc o fată de la oraș care să mă accepte așa cum sunt. Nu mă consider frumos și nu am pretenție la frumusețe. Contează sentimentele și înțelegerea. Pot fi contactat la telefon ***0721-210627****.*

Daniel

Mă numesc Daniel, sunt din Bacău, am 45 ani, cu handicap vizual, doresc să cunosc o doamnă cu vârsta până în 48 ani, cu handicap gr. 2, în vederea căsătoriei. ***0234-264159; 0753-798395*** *și* ***0761-493157****; skype* ***ioan_daniel89***

Viorel

Mă numesc Viorel, am 54 de ani, sunt din Prahova, sunt minion, pensionat medical (defecte de vedere), doresc să cunosc o doamnă minionă pentru prietenie / căsătorie. ***0724-624757***

Marius

Mă numesc Iordache Ionel Marius, am 32 ani, sunt creștin penticostal și aș vrea să-mi fac prieteni din toată țara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre alte lucruri. Tel. ***0734-750257*** *sau* ***0743-121297***

Joițoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joițoiu Marian, am 25 de ani, am probleme de vedere și doresc să comunic cu fete și băieți de vârstă apropiată, din întreaga țară. Pot fi contactat la ***0785-710466***

Petruț

Mă numesc Zaharia Petruț, am 42 de ani, doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. ***0755-420665***

Costantin

Mă numesc Eftimie Constantin, în vârstă de 37 ani, cu diagnosticul de paraparezăspastică, din Lehliu, jud. Călărași, am gradul 2, și aș dori să cunosc o fată pentru o relație serioasă. Tel. ***0764-320919*** *sau* ***0734-090061****.*

Gabi Catrinel - Solovăstru (Mureș)

Mă numesc Gabi Catrinel, am 35 de ani, sunt adventist, sunt nevăzător și doresc să cunosc o fată adventistă pentru prietenie / căsătorie. ***0742-919482***

Trif Corina

Bună, sunt Trif Corina și doresc să corespondez, mai ales pe teme biblice, deoarece consider că Biblia conține cea mai bună și frumoasă veste pentru toți oamenii. Adresa mea este: ***str. M. I. Dobrogeanu nr. 77, bl. GOLD, et. 1, ap. 106, Mangalia, cod905500.***

Florin

Mă numesc Florin Botu din Bacău. Am vârsta de 25 ani, înălțimea de 1.60, greutatea 60 kg. brunețel, ochi căprui, fără vicii, nu am handicap, sunt de credință ortodox, nu am fost căsătorit. Doresc să corespondez cu o fată de vârstă apropiată, în vederea căsătoriei. Poate să aibă un ușor handicap. Relație la ***0763-593850****.*

Alexandru

Bună; mă numesc Alexandru, am 32 de ani, sunt gr. 1, doresc sa comunic cu fete pe subiectul de singurătate. Care dorește mă poate găsi la nr. ***0766-945398***

Mitică

Mitică, tetrapareză spastică, merg pe picioarele mele, îmi doresc o persoană cu probleme asemănătoare, pot locui la ea. Poate fi orice naționalitate, sufletul contează. Eu sunt țigan romanizat. Mă puteți suna la nr. ***0747-364283****.*

Marian

Mă numesc Marian, am 41 ani, și doresc să comunic cu fete și băieți. Nu răspund la bip, sms, sau nr. privat. ***0732-467655***

Leonard

Mă numesc Leonard, am 37 ani, 1.70 m, șaten, ochi căprui-verzui, doresc să cunosc o fată pentru căsătorie. Tel. ***0720-855327***

Florin

Bună, sunt Florin și am 28 ani. Sunt din jud. Bistrița și doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. Pentru mai multe detalii ***0743-328502***

Anonim

Domn, 44 de ani, caut pentru prietenie / căsătorie doamnă creștina de vârstă apropiată. Menționez că caut o doamnă, gr. 2, înaltă și solidă. ***0767-156891***

Alin

Mă numesc Alin, sunt din Pucioasa, am 31 de ani, și doresc să cunosc o fată credincioasă care să-l iubească pe Dumnezeu, să locuiască prin apropiere, pentru prietenie / căsătorie. ***0734-762637***

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN:
RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: AGI Construct
Construcţii civile şi industriale, tâmplărie lemn, aluminiu, PVC, etc.
Tel. 0744-530900 şi 0238-717195

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

„Dacă oamenii sunt răi
având o religie,
cum ar fi dacă n-ar avea-o?”
Benjamin Franklin

EXISTĂ DUMNEZEU CU ADEVĂRAT

Chiar dacă povara neputinței te apasă
Chiar dacă crezi că lupta vieții ai ratat
Zâmbeşte printre lacrimi, viața e frumoasă
Există Dumnezeu cu adevărat.

Chiar de crucea vieții îți pare mult prea grea
Eşti doborât de tot ce ai zi de zi de purtat.
Prin rugăciune un scut mereu vei avea
Există Dumnezeu cu adevărat.

Chiar de valuri grele bat în barca vieții
Încât adesea ai impresia că te-ai scufundat
Alungă din jurul tău umbra tristeții
Există Dumnezeu cu adevărat.

Chiar de nori de ocară în jurul tău se adună
Şi lacrimi de durere fața ți-au brăzdat
Întinde mâna prieteniei, poți fi mai bună
Există Dumnezeu cu adevărat.

Chiar de târâi printr-o lume plină de mizerii morale
Şi vorbe grele sufletul ți-au invadat
Repetă într-una în gândurile tale
Există Dumnezeu cu adevărat.

Vali Fencea - Ciutelec (Bihor)

„Dumnezeu folosește circumstanțele
pentru a ne schimba pe noi,
în aceeași măsură
în care ne folosește pe noi
pentru a schimba circumstanțele”

ÎMPREUNĂ